

ת"פ 45561/09/16 - מדינת ישראל נגד עודד אילוז, ישראל ביטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45561-09-16

בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עודד אילוז

2. ישראל ביטון

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים" או עודד אילוז - "הנאשם 1"; ישראל ביטון - "הנאשם 2") הוגש כתב אישום בגין ביצוע עבירות של צייד חיית בר מוגנת, עבירה לפי סעיפי 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר התשט"ו-1955 (להלן: "החוק להגנת חיית הבר") וסעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); עבירה של צייד ללא רישיון, עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר וסעיף 29 לחוק העונשין ועבירה של צייד בשיטות אסורות (שימוש במלכודות) עבירה לפי סעיף 5(6) ו-14(א) לחוק להגנת חיות הבר ולפי סעיף 29 לחוק העונשין.

בפתח הכרעת הדין אציין שהחלטתי לזכות את נאשם 2 מן העבירות בהן הוא מואשם בכתב האישום.

לטענת המאשימה בתאריך 24.12.15 בשטחים הפתוחים הסמוכים למושב לוזית, ליד המכון לטיהור שפכים בכניסה למושב, עסקו הנאשמים בציד חוחיות באמצעות מוטות. הנאשמים ישבו ברכב מסוג רנו קנגו (להלן: "הרכב") בו נמצאו שני כלוב ציפורים ריקים, צינור אלומיניום ונוצות אותן ניסו להעלים.

במרחק 20 מטרים מהרכב נמצאה רשת שנמתחה מעל שלולית מים בין 3 צינורות אלומיניום ובה ניצודו 5 ציפורי שיר, חוחית, חורפי ו-3 עלויות (להלן: "הציפורים").

כמו כן, בחיפוש שנערך בבית הנאשם 1 ביום 24.1.2016 נמצאו בתי גידול של ציפורים.

לטענתה, לנאשמים לא היה כל היתר למעשיהם.

הנאשמים מכחישים את ביצוע העבירות הנטענות.

דיון והכרעה:

סעיף 1 לחוק להגנת חיית הבר מגדיר את פעולת ה"צידה" לפי החוק:

"צידה" - לרבות עשיית מעשה מתוך כוונה לפגוע בחייה, בשלומה או בחירותה של חיית בר, או להדריך את מנוחתה, או לסכן את התפתחותן הטבעית של ביציה, או של כל תולדה אחרת שלה;

סעיפים 2 ו-5(6) לחוק להגנת חיית הבר, בהם מואשמים הנאשמים, קובעים כי:

2. לא יצוד אדם ציד או חיית בר מוגנת, אלא ברשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3.

וכן:

5. לא יצוד אדם ציד בשיטות ובאמצעים אלה:

...

(6) שימוש במלכודות, ברשתות או בדבק;

מלשון החוק עולה שעבירת הציד הינה עבירה התנהגותית שאין בצידה דרישה לתוצאה, כלומר לא נדרשת תפיסת החיה הניצודה פיזית על מנת להיחשב למבצע העבירה. עצם השימוש במלכודת או ברשת על מנת לצוד מהווה את מעשה הצידה ועונה על דרישת החוק לפיה "צידה" הינה "עשיית מעשה מתוך כוונה לפגוע בחייה, בשלומה או בחירותה של חיית בר". על כל פנים, אם יוכח שהנאשמים הם שהניחו את רשת הציד הרי שנלכדו בה ציפורים האסורות בציד, שהינן בגדר חיות בר מוגנות.

באשר לעבירה לפי סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר, לפיה נדרש רישיון לציד. הוגשה כמוצג תעודת עובד ציבור מיום 7.8.2016, חתומה על ידי הגב' גילה בורשטיין, ראש תחום פלילי בחטיבת פיקוח ואכיפה ברשות הטבע והגנים לפיה:

"בדיקה שערכתי בקובץ הציידים במחשב הרשות העלתה כי לחשודים הר"מ לא היה רישיון ציד תקף בעת ביצוע העבירה".

התעודה האמורה מהווה ראיה לכאורה לכך שהנאשמים, אם אכן עסקו בציד של חיות בר מוגנת, עשו זאת בלא רישיון.

כעת עלינו לבחון האם יש בראיות שהציגה המאשימה להוכיח שהנאשמים ביצעו את עבירת הציד לפי סעיפים 2 ו-5(6) לחוק להגנת חיות הבר.

הפקח אליאסף גוטמן הסביר במהלך עדותו בבית המשפט כיצד מתבצע ציד החיות:

"האזור הזה הוא מקום ציד ידוע לחיות. הציפורים האלה צריכות להגיע לנקודת מים כל חצי שעה או משהו כזה, הן צריכות להרטיב את הזפק ובגלל זה יש שם מקום של נזילת מים קבועה שאנחנו יודעים שצדים שם...הרשת - יש כמה סוגים ומה שעובדים היום זה רשת ערפל...הרשת היא מאוד דקה עד כדי כך שאם היא הייתה פרוסה לפני החלון לא היינו יכולים להבחין בה - אלה רשתות ערפל שמותחים אותן בין שני מוטות והרשת רפויה לאורך הקו המאוזן כשהציפור עוברת היא נכנסת לרשת ויוצרת כיס והיא לכודה שם...יש כמה סוגים של רשתות, יש כאלה שחייבים להיות בקשר עין עם המלכודת ובסוג הזה של רשתות ערפל אפשר ללכת ולחזור אחרי שעתים. ותלוי גם בטמפרטורה של אותו יום. מה שחשוב שהבן אדם לא צריך להיות צמוד לרשת. בדרך כלל הוא יהיה באזור כי אם יבוא אחרי חצי יום יכול להיות שהציפור תמות. לדעתי הן לא יכולות לווסת את הטמפרטורה".

(עמ' 11-12 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

תחילה נבחן האם עלה בידי המאשימה להוכיח את ביצוען של העבירות הנטענות על ידי הנאשם 1.

מכלול הראיות שהציגה המאשימה כנגד הנאשם 1 הינן ראיות נסיבתיות. על מנת להרשיע את הנאשם על המאשימה להוכיח קיומם של כל יסודות העבירה, בהם היסוד הנפשי והעובדתי הנדרש. כשאין בידי המאשימה ראיה ישירה כמו הודאה או תיעוד מעשה הציד, ניתן להסיק את ביצוע העבירה גם מראיות נסיבתיות, אך זאת רק כאשר אותן ראיות מוליכות למסקנה הגיונית אחת ויחידה באשר לאשמתו של הנאשם.

הפסיקה קובעת מבחן תלת שלבי לפי יש לבחון את הראיות הנסיבתיות שהוצגו (ראה למשל: ע"פ 5928/99 לרי גלדסון נגד מדינת ישראל (ניתן על ידי השופטים גרוניס, עדיאל ולוי, ביום 1.9.2005)).

בשלב הראשון כל ראיה נבחנת כשלעצמה נקבעים אמינותה ומשקלה וניבחן האם ניתן לבסס על פיה ממצא עובדתי. לאחר שהראיה נמצאה כשירה יוכל בית המשפט להסיק מהי המסקנה הנובעת ממנה.

בשלב השני בוחן בית המשפט את הראיות כמכלול. העובדות העולות מן הראיות מצטרפות האחת לשנייה על פי ההיגיון וניסיון החיים ומתקבלת שרשרת המסקנות הנובעת מהן. משקל מארג הראיות הנסיבתיות אינו נקבע על פי משקלה של כל ראיה בנפרד, אלא על פי משקלו הכולל של כל מכלול הראיות כולו. כפי שכותב בית המשפט בע"פ 7374/07 רן שמאי נגד מדינת ישראל (ניתן על ידי השופטים רובינשטיין, ארבל ונאור, ביום 16.11.2009): "כוחה של הכרעה המבוססת על ראיות נסיבתיות נעוץ בסינרגיה הנוצרת הודות למסכת הכוללת, כך שעוצמתו של השלם גדולה מסכום

עוצמתם הבדידה של כל אחד מן החלקים כשהם ניצבים בגפם ובנפרד זה מזה".

בשלב השלישי בית המשפט בוחן האם המסקנה הנובעת ממכלול הראיות יכולה מספיק על מנת להביא להרשעת הנאשם מעל לכל ספק סביר, זאת בהתבסס על ניסיון החיים והשכל הישר. בשלב זה עובר הנטל לכתפי הנאשם על מנת שישכנע באמיתות גרסתו ויטיל ספק סביר בחשד שביססו נגדו הראיות.

כעת נבחן את הראיות הנסיבתיות אותן הציגה המאשימה על המבחנים האמורים. המאשימה הציגה את הראיות הנסיבתיות הבאות:

האמירה לפיה הנאשמים באו "לתפוס ציפורים":

העד דניאל אלחזוב, מהנדס שעובד במתקן הטיהור בלוזית העיד ששאל את הנאשמים מה הם עושים במקום והם ענו לו שהם "סתם תופסים ציפורים":

"שאלתי אותם מה הם עשו במקום והם אמרו "סתם תופסים ציפורים". אחד מהם אמר לי את זה. הם ישבו באוטו ולא התייחסתי לזה.

...

ש. אתה זוכר מי אמר לך שהם באו לתפוס ציפורים

ת. לא זוכר

...

ש. תוכל להראות לי בהודעה שלך איפה שאלו אותך מי אמר שבאו לתפוס ציפורים, מי מהשניים.

ת. אמרתי אז לפקח שאני לא זוכר מי מהם אמר כי לא התייחסתי לזה כי הם סתם ישבו באוטו".

(עמ' 9, 6-7 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

מן האמור בעדותו של אלחזוב עולה שלא ברור מי מן הנאשמים אמר שהם "באו לתפוס ציפורים", אולם וודאי שאמירה זו נזרקה על ידי אחד מהם לחלל האוויר. על פניו נראה שאדם אינו אומר סתם כי בא לתפוס ציפורים. שכן, המדובר בפעולת צייד חריגה שאינה מעשה יום יומי מקובל כמו לטייל או לשאוף אוויר ולכן ניתן להניח שאמירה זו לא נאמרת סתם כהלצה.

הממצאים ברכבו של הנאשם 1 הכוללים שני כלובים ומוט אלומיניום:

עמוד 4

העד גבריאל לנקרי, שעבד גם הוא במתקן הטיהור כמתכנת PLC העיד שראה צינורות ברכב:

"...הם ישבו ליד האוטו, האוטו היה פתוח, הדלתות האחוריות היו פתוחות..."

ש. תוכל להגיד לי אם ראית משהו באוטו...

ת. אם אני זוכר נכון... שהיה שם משהו כמו צינורות כאלה, ראיתי את זה מבעד לחלון הרכב"

(עמ' 10 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

בהמשך לעדותו של העד לנקרי, בחיפוש שנערך ברכב בו ישבו הנאשמים נמצאו 2 כלובי ציפורים וצינור אלומיניום. כך עלה גם מעדותו של הפקח אליסף גוטמן, פקח תשתיות ברשות הטבע והגנים, במהלך דיון ההוכחות:

"שני החשודים יושבים ברכב קנגו אפור או משהו דומה בכניסה למושב לוזית מכביש 353... בתא המטען יש מדף כזה מפלסטיק שמבחוץ אתה לא יכול לראות מה יש בפנים - היו שם שני כלובי ציפורים ובתוך אחד הכלובים היו כמה נוצות..."

(עמ' 10 - 11 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

הפקח ממשיך ומעיד:

"היה לו מוט באוטו... ואת זה ראיתי... המוט שהיה לו ברכב זה היה מוט מאלומיניום"

(עמ' 11 - 12 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

הפקח גוטמן ממשיך ומעיד שמוט האלומיניום שנמצא ברכב זהה למוטות האלומיניום שהחזיקו את רשת הערפל בה נלכדו הציפורים:

"המוט שהיה לו באוטו זהה למוטות שעליהם ראינו הרשת שראינו בסוף..."

(עמ' 12 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

הנאשם 1 מסר במהלך דיון ההוכחות בבית המשפט את ההסבר למוט ולכלובים שנמצאו ברכבו:

"הגעתי למושב לוזית כדי למסור לקבלן תכניות... הקבלן איחר... בינתיים הלכתי לישראל. כשנכנסתי ללוזית הבחנתי בצד שמאל, בכניסה, בכלוב שעומד בצד הדרך, עצרתי והכנסתי אותו לאוטו, זה היה כלוב גדול בתוך כלוב קטן, והיה מונח

בתוך הכלוב מוט ברזל, גם אותו הכנסתי לרכב, אני אוהב ציפורים וכשאני רואה כלוב אני אוסף אותו..."

(עמ' 30 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019).

מדבריו של הנאשם 1 במהלך דיון ההוכחות עולה גרסה לפיה בעת האירוע הוא היה בדרך למסור לקבלן תכניות בניה. בכניסה לישוב לוזית הוא מצא את הכלובים, אחד גדול ואחד קטן, ובהם היה מונח מוט ברזל. כיוון שהוא אוהב ציפורים הוא אסף את הכלובים לרכבו.

באשר לכלובים שנמצאו העיד הנאשם 1, במהלך דיון ההוכחות, כי הכלובים אינם כלובים שמשמשים לחיות:

"ש. איזה סוג של כלובים מצאת שם?

ת. ...כלוב של אוגרים וכלוב אחד שאיני מכיר".

(עמ' 31)

"ש. יש לך הרבה כלובים בבית, למה?

ת. זה כלובי אספנות, לא נכנסים בהם כלי אוכל ומים, ...כלובים מעץ...חלק מכלובים הם באמת כלובי גידול, כמו תוכים..."

(עמ' 31 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019).

גם הפקח גוטמן נשאל על הכלובים שנמצאו ברכב והעיד כי:

"ש. מראה לך תמונה של שני הכלובים, הגדול - זה כלוב של ציפורים...והכלוב הקטן...יכולה ציפור לחיות בו?

ת. אני מניח שכן אחרת לא היו עושים כלוב לציפור. יכול להיות שזה כלוב להעברה

ש. הכלוב הגדול, אני אומר לך שהנאשם אמר שהוא כלוב של אוגרים ולא של ציפורים

ת. אם זה של אוגרים אז למה הייתה שם נוצה ולשלת?

ש. וזיהית שהלשלת לא שייכת לאוגרים?

ת. אני בכלל לא חשבתי על אוגרים כי הייתה שם לשלת של ציפורים

ש. ואיך אתה יודע שזה לשלת של ציפורים?

ת. חירבנו עלי כמה פעמים. אנחנו מנסים לזהות בעלי חיים לפי הגללים".

(עמ' 15 לפרוטוקול מיום 28.12.2017).

הפקח גוטמן אינו מקבל את גרסתו של הנאשם 1 ומעיד שעל פי ניסיונו הרב כפקח הייתה בכלוב לשלשת של ציפורים ונוצה.

הנוצות שנמצאו בכלוב:

עוד העיד הפקח גוטמן שראה את הנאשם 1 מעלים נוצות מאחד הכלובים אולם לא הספיק ליטול את הנוצות כמוצג לפני שהועלמו:

"בתא המטען...היו שם שני כלובי ציפורים ובתוך אחד הכלובים היו כמה נוצות. הנוצות בדרך כלל זה משהו שאנחנו תמיד שומרים וזה נותן לנו לזהות את המין של הציפור...אם היו בכלוב ציפורים מוגנות אפשר לזהות...הלכתי להביא מעטפה בשביל להביא את הנוצות...כשהלכתי לרכב ראיתי שהנאשם אילוז מכניס את היד לכלוב ומוציא את הנוצות או תופס משהו או תופס משהו וזורק את זה החוצה".

(עמ' 11 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

הנאשם 1 מסר במהלך עדותו בפני בית המשפט את גרסתו למה שארע בעת מציאת הנוצות בכלוב לפיה:

"ש. אתה מכיר את הטענה של הפקח שניסית לסלק את הנוצות של הכלוב.

ת. אחרי שהפקח רשם את הפרטים שלנו, הוא זרק לי את רישיון הנהיגה על אחד הכלובים והרישיון נכנס לתוך הכלוב, אז הוצאתי את הרישיון נהיגה, והפקח אמר שאני מנסה לסלק את ראיות, אז הוא לקח את הנוצות הכלוב והכניס אותן למעטפה."

(עמ' 31 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019)

הנוצות שנלקחו על ידי הפקח נבדקו ע"י המומחית, ד"ר גילה כחילה בר גיל, מנהלת אוספי הטבע הלאומיים של האוניברסיטה העברית בירושלים (להלן: "המומחית"). בחוות דעתה מיום 13.6.2016, קובעת המומחית כי:

"דגימות לביצוע בדיקה גנטית...1. מעטפה לבנה...ובתוכה נוצה... 2. מעטפה לבנה קטנה...ובתוכה נוצה..."

תוצאות הבדיקה הגנטית: ...בדקתי בבדיקה גנטית את הדגימות...כדי לקבוע אם שייכות לחיית בר....איכות מעקבות הדנ"א שהתקבלו לא אפשרה קביעת מין בעל החיים".

תוצאות הבדיקה של הנוצות לא העלתה מסקנה חד משמעית ולכן אין בממצא זה כדי להעלות או להוריד באשר להיות הנוצות נוצות של חוחית או בעל חיים מוגן אחר האסור בצידה ובהחזקה.

הקרבה בין רשת הערפל שנמצאה למקום בו היו הנאשמים בתחילת האירוע:

לאחר שהנאשמים נחקרו במקום האירוע ושחררו המשיכו הפקחים בחיפוש אחר רשת ציד לחוחיות. ואכן, במרחק 30 מטרים מהמקום בו עמד הרכב הם מצאו רשת שנמתחה על גבי עמודי אלומיניום זהים לזה שנמצא ברכבו של הנאשם 1. רשת הערפל נמצאה מעל שלולית מים בה וניצודו 5 ציפורי שיר. בהקשר זה העיד הפקח גוטמן במהלך דיון ההוכחות:

"...יש כמה סוגים של רשתות יש כאלה שחייבים להיות בקשר עין עם המלכודת ובסוג הזה של רשתות ערפל אפשר ללכת ולחזור אחרי שעתים. ותלוי גם בטמפרטורה של אותו יום...הבן אדם לא צריך להיות בצמוד לרשת. בדרך כלל הוא יהיה באזור כי אם יבוא אחרי חצי יום יכול להיות שהציפור תמות..."

שכבר שחררנו את החשודים וסיימנו את החקירה אז הפקח שחקר ואני שבאנו לצאת לכביש הראשי ראינו את הרשת 20 מטר מולנו...המרחק בין המקום שם עמד רכב הקנגו במקור לבין הרשת זה סך...30 מטר. איפה שהותקנה הרשת יש שלולית מי גשמים וזו הסיבה ששם מתחו את הרשת כדי לתפוס את הציפורים. ברשת הזו היו 5 ציפורים אני חושב, חוחית, חורפי ו-3 עלויות...המוט שהיה לו באוטו זהה למוטות שעליהם ראינו הרשת שראינו בסוף..."

(עמ' 12 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

בדומה לכך העיד גם הפקח אלכסיי גלעדי במהלך דיון ההוכחות כי לאחר ששחררו את הנאשמים הם מצאו רשת ערפל מתוחה על שלושה מוטות זהים למוט שמצאו קודם לכן ברכבו של הנאשם 1. ברשת היו לכודות חמישה ציפורי שיר בהם חוחית עלויות וחורפי :

"עשיתי חיפוש ברכב...אחרי שסיימתי את החקירה והחשודים שוחררו מעבר לכביש הגישה ללזית זיהיתי שלושה מוטות נוספים כמו המוט שנמצא ברכב של החשודים...בין שלושת המוטות היתה מתוחה רשת ערפל...שקופה, בתוך הרשת היו 5 ציפורי שיר, אם אני לא טועה חוחית, עלויות וחורפי...שיטת הציד...היא שיטה פסיבית שבה הצייד מציב את רשת הערפל ועומד בנקודה שבה היה יכול לצפות ברשת ובלכידת הציפורים ואחרי זה לבוא לאסוף אותם...כשהחשודים עזבו את המקום. כשבאתי לצאת מהצומת לכביש הגישה ללזית...כשיצאת לציר הגישה של המט"ש לכביש 353 זיהיתי צפונית לציר את 3 המוטות וכשהתקרבת ראינו שיש על המוטות רשת".

(עמ' 21 - 22 לפרוטוקול הדיון מיום 25.12.2017).

גם הנאשם 1 אישר במהלך עדותו בבית המשפט כי הרכב חנה בתחילה סמוך למאגר המים, במקום ממנו ניתן לתצפת עליו:

" ש. מה היה המרחק ביניכם למאגר המים שאליו הייתם סמוכים?

ת. 30 מ'.

ש. כלומר הייתה לכם היכולת לצפות...למאגר מים?

ת. כן"

(עמ' 34 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019)

התמונות מהשטח:

המאשימה הגישה כמוצג שני דיסקים של תמונות את הראשון צילם הפקח גוטמן ביום האירוע, לאחר שהנאשמים עזבו את המקום, והשני צולם במהלך החיפוש שנערך בביתו של הנאשם 1 (תקליטורי התמונות מסומנים ת/2 ו-ת/9). במהלך עדותו נותן הפקח גוטמן הסבר על התמונות שצילם:

"...מציג תמונה של הכלובים, מציג תמונה של המט"ש...התמונות צולמו מכיוון מערב לכיוון מזרח. כיון שאי אפשר לתפוס בצילום את הרשת ניסיתי כמה זוויות. מציג תמונה שרואים את הציפור שהיא בעצם בתוך רשת, נדמה לי שמדובר בחורפי ורואים חוחית...יש את המוטות עם הבוץ, ורואים את המוט שהיה אצלם ברכב. בצילום נוסף אפשר לראות שהמקום שהם ישבו באוטו הם יכולים לראות את המקום של הרשת".

(עמ' 13 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

בעניין זה, מן התמונות (דיסק הצילומים מסומן ת/2) ניתן לראות, על פניו, שחלק מן הציפורים שנלכדו ברשת הערפל הינן חיות וחלק מתות וכולן שלמות בגופן. עובדה המעידה על כך שהציפורים לא שהו ברשת זמן רב, והרשת נפרסה במקום, ככול הנראה, לא מכבר. שכן, כפי שהעיד הפקח גוטמן לאחר מספר שעות ברשת הציפורים מתות ולכן על הציידים להישאר בקרבת מקום על מנת לחלץ ממנה את הציפורים באם לא ימותו. יש בכך גם כן לחזק את הראיות כנגד הנאשם 1, שכן הדבר יכול לחזק את ההנחה שרשת הערפל נפרסה זמן לא רב לפני שמצאו אותה הפקחים, זמן התואם פחות או יותר לזמן בו שהה הנאשם 1 באזור האירוע.

החיפוש שנערך בביתו של הנאשם 1:

נוסיף גם שבחיפוש שנערך ביום 24.1.16 בביתו של נאשם 1 נמצאו בתי גידול של ציפורים. בדו"ח הפעולה המתאר את החיפוש, אשר נערך על ידי הפקח שמואל קדושי, נכתב כי:

"בחצר היו מספר בתי גידול של ציפורים שעודד אמר שהיו שם פניקים וטוקנים עודד סיפר שהוא עובר דירה ולכן מסר את הציפורים ולא השאיר אצלו כלום...בתוך המחסן היו כלובי ציפורים ריקים שניכר שנעשה בהם שימוש אבל הם היו

נקיים מנוצות ומגללים (למעט מה שבדוק בתוך הכלוב) עודד הראה לי שהוא באמצע לארוז ושוב חזר על דבריו שאין לו ציפורים ושהוא מסר אותם כי הוא עובר דירה".

הכלובים שנמצאו בחיפוש היו ריקים אך היו בהם סימנים לשימוש קודם, בכל אופן לא ניתן היה ללמוד מן החיפוש האם הוחזקו בכלובים גם ציפורים שניצודו על אף היותן חיות בר מוגנות.

שתיקתו של הנאשם 1 בעת החקירות נגדו:

כמו כן, נציין שבשתי הפעמים בהן הנאשם 1 נחקר הוא בחר לשתוק. הנאשם 1 נחקר בפעם הראשונה ביום האירוע בשטח וביום 22.2.16 פעם נוספת נחקר על ידי הפקח קדושי (מסומנת ת/8), עובדה העלולה אף היא להיזקף לחובתו במסגרת מכלול הראיות והעדויות שהוצגו.

במהלך דיון ההוכחות נשאל הנאשם 1 מדוע בחר לשתוק בחקירותיו וענה כי:

" ש. למה לא מסרת גרסה?

ת. בגלל הצורה שבה הוא התנפל עלינו, אני הבנתי הוא רוצה להלביש תיק למישהו.

ש. ...למה לא להציג את העניין ולהראות לפקח את התוכניות...אני היום שומע לראשונה את הסיפור הזה.

ת. אם היית בשטח והיית רואה את ההתנהגות ממש לא רציתי לשתף פעולה, כי כל מילה הוא חיפש אותי אשם ולא משנה מה.

ש. חלפו כחודשיים, זומנת לחקירה נוספת...הפקח...היה מישהו אחר

...

ת. הגעתי למצב שאני לא סומך עליהם ואמרתי שמה שיש לי להגיד - אגיד בבית המשפט"

(עמ' 34 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019).

מנגד הנאשם 1 מסר בפני בית המשפט את גרסתו לפיה בעת האירוע הגיע למקום על מנת לקבוע פגישה עם הקבלן.

"קבעתי עם הקבלן. בגלל שהקבלן איחר קראתי לישראל כדי שנשתה ביחד קפה...שם הקבלן - טארק עוביד...בית...בלוזית...הוא בנה בית לאימא שלי. התוכניות היו אצלי, קבעתי אתו כדי להחזיר לו את התוכניות. הוא איחר אז קבעתי עם ישראל במתקן כדי לשתות קפה, עד שהקבלן יגיע..."

...

ומה המרחק בין מתקן ההתפלה לבין השלד של הבית שלך?

ת. בערך 500. לא עשיתי את הקפה ליד השלד בגלל שהלכתי לבדוק עם ישראל אם יש מים, והבקר יותר קרוב לשם."

(עמ' 32 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019).

גרסתו של הנאשם 1 לפיה הגיע למקום על מנת לפגוש קבלן עמו הוא עובד ולהעביר לו תכניות היא גרסה כבושה אשר הוצגה לראשונה במהלך דיון ההוכחות. גרסה זו לא עלתה כלל מחקירותיו של הנאשם 2 (מסומנות ת/7) בסמוך לאירוע. כמו כן, לא נעשה מאמץ מספיק מצדו של הנאשם 1 להוכיח גרסה זו כמו הבאתו של הקבלן להעיד בעניין. עם נוסף לכך את בחירתו של הנאשם 1 לשתוק במהלך חקירתו בסמוך לאירוע, הרי שהאמון שניתן לתת בגרסה זו הוא נמוך.

לאחר ששקלתי את מכלול הראיות שהוצגו בפני מצאתי שהעובדות העולות מראיות נסיבתיות אלו מצטרפות לכדי מכלול שמצביע על ההנחה המפלילה הנדרשת להרשעתו של נאשם 1 בדיון. כמו כן אני סובר שלא עלה בידי הנאשם 1 להטיל ספק סביר בהנחה זו באמצעות הגרסה הכבושה אותה הציג בפני בית המשפט במהלך דיון ההוכחות. אשר על כן ולאור האמור, אני סובר כי הנאשם 1 ביצע את יסודות עבירת הצייד ואני מרשיע אותו בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בהן עבירה של צייד חיית בר מוגנת, עבירה לפי סעיף 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר; עבירה של צייד ללא רישיון, עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר ועבירה של צייד בשיטות אסורות (שימוש במלכודות) עבירה לפי סעיף 5(6) ו-14(א) לחוק להגנת חיות הבר.

באשר לנאשם 2:

קעת עלינו לבחון האם עלה בידי המאשימה להוכיח שגם הנאשם 2 ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בעניין זה העיד הנאשם 1, במהלך דיון ההוכחות, כי אסף את הנאשם 2 לאחר שמצא את המוטות והכלובים והכניסם לרכבו:

"ש. בזמן שאספת את הכלובים איפה היה ישראל?"

ת. עדיין לא אספתי אותו"

(עמ' 35 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019)

הנאשם 1 ממשיך ומעיד שאסף את ישראל מביתו במושב לוזית לאחר שאסף לרכבו את הכלובים והמוט שראה בצד הדרך:

"כשאספתי את ישראל, הוא אמר שהוא צריך לבדוק אם יש מים לבקר במשק. ירדנו ובדקנו...ומשם נסענו לשטח
לשתות קפה. עצרנו ליד מאגר מים...ואז הגיע הבחור, אני לא זוכר מי, אני חושב שזה היה דניאל...ואז הגיע גבי...באיזה
שהוא שלב הם הפעילו את המכשירים ואז התחיל לצאת משם ריח ונהיה רעש, אז התקדמנו קצת עם הרכב... 50 מ'
בערך ושתינו. אחרי 10 דקות...הגיע פקח...הוציא אותנו מהרכב...הוציא את הכלובים וטען שאנו מואשמים בציד."

(עמ' 30 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019).

עוד מעיד הנאשם 1 כי:

"...ומה המרחק בין מתקן ההתפלה לבין השלד של הבית שלך?

ת. בערך 500. לא עשיתי את הקפה ליד השלד בגלל שהלכתי לבדוק עם ישראל אם יש מים, והבקר יותר קרוב לשם."

(עמ' 32 לפרוטוקול הדיון מיום 12.5.2019).

מן האמור עולה שלפי גרסתו של הנאשם 1 הנאשמים לא היו יחד כל העת, שכן, הנאשם 2 עדיין לא עלה לרכב
כשאספו הכלובים והמוט לתוכו. גרסה זו מחזקת את גרסת הנאשם 2 כי לא ידע על המוט והכלובים ולא היה שותף
לכוונה לבצע צייד ציפורים ולהכנות לצייד. הנאשם 1 הוסיף ומסר בגרסתו כי הוא והנאשם 2 הלכו בעת שהותם בשטח
לבדוק אם יש מים לבקר השייך לאביו של הנאשם 2.

בשונה מן הנאשם 1, הנאשם 2 כן בחר למסור אמרה בעת חקירתו בסמוך לאירוע. באמרתו טען הנאשם 2 כי בעת
השהות בשטח הלך עם הנאשם 2 לבדוק האם יש אוכל לבקר השייך לאביו. אמרתו של הנאשם 2 נגבתה ביום
24.12.2015, על ידי הפקח אלכס גלעדי וממנה עולה כי:

"...טיילנו יש לאבא שלי פה פרות עשינו סיבוב...חזרנו ישבנו פה. בא...אחד ושאל לשלומי, עניתי לו הכנו קפה ושתינו
קפה ביחד והוא אמר לי שהוא חבר של הקבלן שהעסיק אותי פה...והלכנו.

ש. אותו אדם ראה אותך וחברך מציב את המוטות לכידה בשטח, מה יש לך לומר על כך?

ת. ,,חוף מכוס קפה לא נגעתי בשום דבר, ישבנו שתינו קפה והלכנו.

ש. בעדות של האדם ששתה אתך קפה הוא טוען כי כאשר שאל אותך מה אתה עושה פה אמרת "רוצים לתפוס
ציפורים", מה יש לך לומר על כך?

ת. אף אחד לא שאל אותי, לא שמעתי שאלה כזאת.

ש. כמה זמן הייתם בשטח היום?

ת. הינו בפרות וחזרנו על הדרך.

...

ש. ברכבו של עודד נמצאו כלוב ציפורים עם נוצות, מה יש לך לומר על זה

ת. זה שלו, של עודד, הוא מגדל ציפורים.

ש. מוטות הלכידה נמצאות כשלוש מטר מכוסות הקפה שלכם בשטח, מי הביא את המוטות?

ת. לא אני, לא הבאתי כלום.

...

ש. מתי ראית שיש לעודד כלובים ברכב ומוטות ללכידה?

ת. שהבן אדם הזה הגיע...הוא פתח את הדלת ושאל של מי הכלובים.

...

ש. מדוע יש לך בוך על הנעליים.

ת. הינו בשטח....הינו ברכב, ירדתי לבדוק אוכל לפרות.

....

ש. לפי ההקרות שלי עם השטח הנסיעה בשטח ברכב פרטי לא הפשרית בגלל תנאי השטח, מה תאמר על כך?

ת. איפה בו אני אקח אותך עד השוקת של הפרות אצלנו אין בוך.

...

לא צדתי היום לא יודע על מה אתה מדבר.

ש. ברכבו של עודד נמצא מוט נוסף בצבע לבן, למי הוא שייך.

ת. לא יודע אולי שלו."

(שגיאות הכתיב במקור ד.פ.)

באמרתו הכחיש הנאשם 2 כל קשר לכלובים ולמוט שנמצאו ברכבו של הנאשם 1, וטען כי לא ידע כלל על הימצאותם ברכבו של הנאשם 1. הוא הציג את גרסתו לפיה הצטרף לנאשם 1 לשטח על מנת לבדוק אם לפרות של אביו שנמצאו בקרבת מקום האירוע יש אוכל. הוא אף הציע לחוקר לבוא עמו לשטח ולראות את הפרות.

גם באמרתו השנייה שמסר הנאשם 2 הוא חזר על גרסתו לפיה ירד לשטח לראות האם יש לפרות השייכות לאביו אוכל.
אמרה זו נערכה 24.12.2015 ונגבתה על ידי אלכסיי גלעדי, ולפיה:

"ש. האם אתה בטוח שטיילתם בשטח ולא היום ולא הייתם כל הזמן הזה בציד בו נתפסתם.

ת. אני טיילתי אתו והלכתי לשוקת של הפרות".

בדיון ההוכחות לא העיד הנאשם 2 כיוון שלטענתו, הוא סובל מחרדות קשות בגין הוא אף נוטל תרופות אשר לא אפשרו לו להעיד.

הפקח אלכסיי גלעד העיד באשר לנאשם 2 ולבחינת גרסתו בעניין הפרות השייכות לאביו כי:

"ש. נאשם 2 ענה לך על השאלות ששאלת?

ת. נכון

ש. והוא מסר לך גרסה, אמר לך שיש שם פרות שאבא שלו מגדל, בדקת אם זה נכון מה שהוא אומר?

ת. פיזית לא הלכתי לשם בגלל שבאותו יום תנאי השטח לא אפשרו נסיעה של רכב 4X2 והנחתי שאם אני לא הצלחתי להגיע עם הרכב שלי (4X4) לנקודה שעליה דיברו החשודים, גם הוא לא יכול להגיע לשם.

ש. בדקת שאביו של נאשם 2 יש אבא עם פרות באזור ואם בכלל בדקת את גרסת הנאשם?

ת. לא

...

ת. שאלתי את ישראל אם המוט שייך לו הוא אמר שהם שייכים לחבר שלו"

(עמ' 24 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

מדבריו של הפקח גלעדי עולה שגרסת הנאשם 2, אשר נמסרה כבר באמרתו סמוך לאירוע, לא נבדקה עד תום על אף הצעתו של הנאשם 2 לעשות זו.

הפקח גלעדי ממשיך ומעיד כי:

"ש. איפה בדו"ח או בחקירות שאלת מה הקשר בין הנאשמים, מה הקרבה ביניהם?

ת. ...אני מניח שהשיקול היה לא לשאול את זה...כשהחשוד ישראל בא לטייל עם החבר אז מבחינתי היה מספיק לראות את הקשר בין שניהם

...

ש. מצאת ט.א. של ישראל על המוטות?

ת. לא. לא חיפשתי.

ש. על הרשת?

ת. אי אפשר לקחת ט.א.

ש. על הציד?

ת. לא נלקחו ט.א.

ש. שאלת בחקירה אם ישראל נגע במוטות?

ת. ברגע שטען שהמוטות לא שלו והשותף שלו סירב לשתף פעולה שכביכול היו שלו...כן שאלתי באלה שהיו מחוץ לרכב ובתוך הרכב אבל לא אלה שהיו עם הרשת....לא בדקנו ט.א., זה לא התפקיד שלי לבדוק ט.א. ואינני מוסמך לכך"

(עמ' 25 לפרוטוקול הדיון מיום 28.12.2017).

לאור האמור, וכפי שעולה מעדותו של הפקח גלעדי, נראה שגרסתו של הנאשם 2 לא נבחנה עד תום כנדרש. זאת, יחד עם עדותו של הנאשם 1 כי אסף את הנאשם 2 לאחר שהכניס את הכלובים והמוט לרכב מטילים ספק בכך שהנאשם 2 ביצע את העבירות בהן הוא מואשם ובכך שהיה שותף לנאשם 1 במעשה הציד.

אשר על כן, אני סובר שקיים ספק בכך שהנאשם 2 ידע והיה שותף לצייד, או שמא לתומו הצטרף לנאשם 1 כשחשב שמטרת ביקורם בשטח הינה טיול ובדיקת המזון לבקר השייך לאביו. בהתאם לכך אני סובר שיש לזכות את הנאשם

מביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ט, 12 ספטמבר 2019, במעמד עו"ד יאיר היר, נאשם 1 וב"כ עו"ד זיוה ארנסטי, נאשם 2
וב"כ עו"ד אביאל קריא.